

VÍNCENT Speciál

OBČASNÍK STUDENTŮ GYMNAZIA V. MAKOVSKÉHO

VÝBĚROVÉ VYDÁNÍ

5. LISTOPADU 2008

Úvodník

Vážení budoucí studenti, vážení rodiče, zanedlouho budete mít možnost, mnozí možná poprvé, vstoupit do prostor Gymnázia Vincence Makovského se sportovním třídami v Novém Městě na Moravě. V pátek 12. prosince pořádá totiž naše gymnázium Den otevřených dveří.

Ve škole vládne rodinná atmosféra, a když je vůle, dokážeme společně s vstřícnými profesory zorganizovat úžasné věci. Jednou z nich je právě školní časopis, kam dobrovolně může přispívat každý student. Nás časopis byl ve školním roce 2007/2008 v soutěži Školní časopis Vysočiny vyhlášen jako nejlepší v kategorii středních škol.

Toto speciální číslo by vám (prostřednictvím článků vybraných z vydaných čísel) mělo přiblížit, co se ve škole kromě výuky děje. Studenti třetího ročníku vysokého gymnázia každoročně organizují pasování nově příchozích studentů na gymnazisty. Ti už mají za sebou stmelení třídního týmu na harmonizačních dnech. Plesy, reprezentativní a obzvláště ty maturitní, jsou událostí oficiálnějšího charakteru, ale protože

se všichni na vyšším gymnáziu dobře známe, stávají se události, kdy si můžeme společně popovídat a zatančit v příjemném prostředí kulturního domu. V polovině roku vám vánoční atmosféru navodí koncert sboru gymnázia pod vedením sbormistra Františka Dvořáka. A za pár měsíců se sejdeme v tělocvičně na Latce gymnázia nebo na zápase ve volejbale, kopané, florbole aj., kde se projeví naši sportovci. Jen co se trochu oteplí a roztaže smíh, přichází akce Gyjáles. Projekt, který organizuje studentský parlament ve spolupráci s pedagogy. Studenti mají v tento den volno, mohou se zapojit do workshopů, jako je fotografování či výtvarné práce, a zhlednout dovednosti některých studentů nebo si poslechnout hudební koncert.

Myslím, že to zdaleka není všechno, na co se student kromě kvalitní výuky může těšit.

Přejí vám příjemné čtení. Nicého se nebojte, léta na střední škole jsou krásná a právě tato škola vás podle mě skvěle připraví na ta prý ještě krásnější léta na škole vysoké.

šéfredaktorka
Petra Fuksová

Rozšířené laboratorní práce z chemie

Jonáš Mareček

Nedávno se studentům naší školy naskytla jedinečná příležitost. Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy k nám vyslala doktora přírodních věd Petra Šmekala a jeho asistentku Evu, aby zde uspořádali rozšířené chemické laboratorní cvičení s využitím počítačové techniky a moderních metod, ke kterým jinak studenti gymnázií nemají přístup. Toto cvičení bylo určeno zejména studentům třetích a čtvrtých ročníků, kteří mají v úmyslu zvolit si vysokou školu přírodovědného zaměření. a

proto se jím bude zkoušenost s moderní laboratorní technikou v budoucnu hodit.

O této akci jsem se dozvěděl i já. Zdálo se mi to jako velmi dobrá příležitost zkusit něco nového, protože jsem studentem sportovní třídy a laboratorní práce, na rozdíl od ostatních dvou tříd, v žádném předmětu nemáme. Proto jsem se urychlil po přečtení této novinky na intranetu přihlásil mezi zájemce a obstaral si

Kočka s kočkou

Filip Novák

Šest hodin ráno, 28. 4. 2008. Poslední cestující nastupují do našeho vagónu a my můžeme vyrazit směr Praha. Hlavní akterkou tohoto „výletu“ je mladá osmnáctiletá slečna Barbora Košábková. Určitě se ptáte proč. Ale to se dozvíté až o pár rádků níž.

O tři hodiny později, po trochu vyčerpávajícím držotání, zastaví nás vlak na Hlavním nádraží v Praze. Naše kroky pomalu směřují do místa, kde se koná slavnostní vyhlášení devátého ročníku Literární soutěže o cenu Filipa Venclíka. Soutěž probíhá každým rokem jako pietní vzpomínka na studenta Filipa Venclíka, který se stal tragickou obětí násilného trestného činu. Akce je pod záštitou Střední školy technické hl. m. Prahy. Každý ročník je věnován jinému společensky závažnému tématu. Do literární soutěže jsou zapojeni oba Filipovi rodiče – Vlastimil Venclík a paní Sylvie Dvořáková. Oba společně zřídili Nadační fond Filipa Venclíka, který se snaží pomáhat obětem násilných trestných činů.

Švandovo divadlo je už v celé

své krásce připraveno hostit takto významnou akci, která zaznamenala v letošním ročníku rekordní účast – šest stovek prací z různých koutů České republiky. Po několikaminitovém čekání ve foyer jsme vpuštěni do sálu. Program může začít. Před natěšené publikum, složené převážně z mladých a talentovaných lidí, předstupuje dáma, která je organizátorkou celé soutěže – Běla Popovičová.

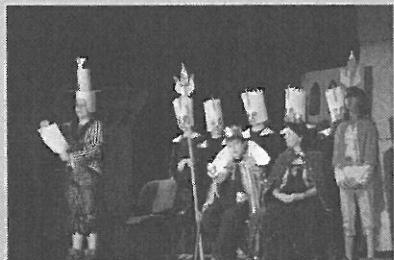
Pokračování na straně 4

Pokračování na straně 3

Studentská scénka 2007

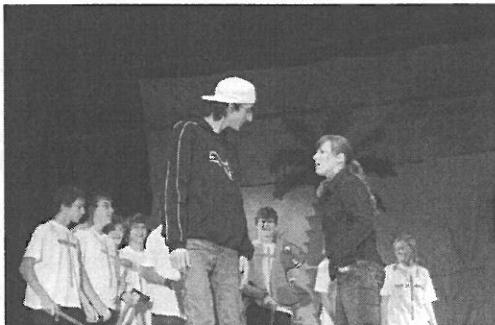
(nejzdařilejší prvácké představení na Pasování 2007)

1.A

Příběh rytíře

96 hlasů

1.B

18 žen a 1 muž na vdávání

103 hlasů

1.C

Inkvizice a středověké soudy

64 hlasů

Zvítězila scénka Osmnáct žen a jeden muž na vdávání. Ve studentské volbě nejlepší studentské pasovací scénky hlasovalo 263 studentů.
1. ročník volby Studentská scénka 2007 uspořádala redakce studentského občasníku Vincent 2008.

Co se Vám na pasování líbilo a co se Vám nelíbilo?

Honza a Honza, 8. A

Podívejte se, slečno redaktorko, jakožto jedni z loňských tvůrců pasování můžeme podat ucelenější pohled na věc. Letošní pasování shledáváme vcelku kvalitním zdařením třetího ročníku. Vidíme však i některé chyby, což ovšem nechť jest nezkušeným mládatům prominuto. Až zbytečně dlouhé prostoje na pódiu úroveň poněkud snižovaly. Berouce zřetel na tekoucí mlíko po brádách scénáristů, musíme pochválit humorost, v které se celé pasování neslo. Ač se mnozí diváci poměrně bavili, shledáváme naši povinností upozornit na mnohá alotria dějící se na podiu. Vsuvky s deviantním kouzelníkem mohly lehkomyšlné povahy pochopit ne zrovna štastné. Jakožto hlasatelé věčného pacifismu a lásky vyzýváme k boji do ringu též agresivitu, která ve scénáři hluboce zakořenila. Však abychom nebyli označeni za bezcitné neřády, podotýkáme, že idea, jež doprovázela celý program, se stala velmi příjemným zpestřením.

Tudíž vše sečteno a podtrženo, vlastně odečteme-li laciné náměty prosáklé erotikou, agresivitou a převzetím některých forbín z loň-

přičteny kvalitní herecké výkony a vtipná videa, u kterých se člověk pobavil více než v leckterém biografu, musíme hodnotit zdařilý výkon, který nastavil laťku vysoko, a tak budou muset další ročníky vynaložit velké úsilí, aby se přes ni přehouply. Nicméně mladá krev přináší nové vody, které posunou dozajista laťku ještě výš.

Mgr. Milena Čechovská

Jak se mi líbilo pasování? Moc. Opravdu. Každý rok se těším na tu neopakovatelnou atmosféru v kulturním domě. Každý rok si myslím, že už tady téměř vše bylo a že snad není možné posunout laťku úrovně výš. A každý rok se zatím posunula. Tak tomu bylo i letos. A jak se praví slovy Cicerona: Quo usque? Kam až?

Lukáš Tomek (názor „zvenčí“)

Pasování mě bavilo, moc, bylo na tom vidět, že si s tím vyhráli a že z toho měli zábavu, tzn. že to nebylo nucené. Připomínalo mi to naše pasování tím nasazením a propracováním, i když si myslím, že naše bylo první a prostě top a vždy to bude "the most legendary". Co se týče tematiky, ta byla taky výborná, jen byla škoda, že se do toho nezapojilo trošku víc lidí, ale vím, že je těžké získat

byly odbyté ty soutěže, ale to tomu tolik neubralo. Bylo to pasování, na které si rád vzpomenu.

Robin Fuksa, 1. A

Já mám nejsilnější vzpomínku na čas před pasováním, to jsem měl totiž pěknou trémou, ale samotný pasování bylo fakt super. Vůbec jsem si nemyslel, že to bude tak namakaný.

Panu profesorovi Kotovicovi se pasování líbilo moc. Obzvláště pak klidnější průběh celé kulturní akce.

Profesorka Kadlecová Iva též s úsměvem odpovídala ve prospěch letošního pasování. Už s menším nadšením vyslovila přání, aby i příští rok to bylo tak dobré. (A která třída je asi na řadě?)

Alpy

Kateřina Havliková

GVM – Je třináctý leden a dva autobusy plné studentů prvních ročníků, náhradníků a členů profesorského sboru vyjíždějí od našeho gymnázia směrem do rakouských Alp, kde stráví následující týden na lyžařském výcvikovém kurzu.

Vzhledem k tomu, že na benzinových pumpách se nikdo neztratil, ani jsme nemuseli čekat na dovoz zapomenutých skipasů na česko-rakouských hranicích (viz lyžařský kurz roku 2007), do naší ubytovny ve městě Villach jsme dorazili včas. Proto jsme se mohli ihned ubytovat a připravovat se na celotýdenní lyžování.

Taková panoramata jako loni sice na sjezdovkách k vidění v prvních dnech nebyla, také na hustě padající vločky jsme nijak nevyrážali, nicméně v čerstvě napadeném sněhu se většině sjezdářů i snowboardistů jezdilo dobře, horší už byla viditelnost, takže se družstva hledala spíše podle kříku.

Takové podmínky nás provázely druhý, třetí i čtvrtý den. Počasí se nad námi sliovalo až těsně před odjezdem, kdy jsme konečně viděli, kudy jsme celý týden jezdili.

Po vydatné večeři nás pravidelně čekaly přednášky o první pomoci na horách, carvingu a snowboardingu následované zábavným programem tříd. Vyzdvihla bych především důmyslnost hry 1. B, která spočívala v nahromadění co největšího množství oblečení z pokojů účastníků hry, takže další ráno byla v chodbách ubytovny k vidění spousta spoře oděných studentů postrádajících některé ze svých svrků.

Volný čas se trávil ale všemožně. Ti, kteří zrovna nespali zmoženi celodenním lyžováním, po večerech zpívali, jiní tancovali v místní klubovně, další hráli stolní tenis...

Věřím, že všichni si týden lyžování a utužování třídního kolektivu užili a třeba se do Alp ještě někdy podívají.

(zkráceno)

Rozšířené laboratorní práce z chemie

Pokračování ze strany 1
všechny potřebné pomůcky: pláště, hadr, sirky, sešít na poznámky a láhev Coca-Coly.

V úterý 27. listopadu ráno se sedmnáctilenná skupina budoucích chemiků sešla před laboratoří, třímajíc nervózně v rukou láhev coly. Po chvíli cekání byla celá smečka studentů vpuštěna do laboratoře, kde už nedočkavě čekali dva profesionálové v oboru a jejich technika. Byli jsme rozděleni do čtyř pracovních skupin po čtyřech až pěti členech. Cílem každé party bylo obejít během celého dopoledne všechna připravená stanoviště a splnit na nich zadané úkoly za pomocí zkušených chemiků, vlastních znalostí a počítacové techniky. Mezi zajímavé úkoly patřila interference kyselin a obsah CO₂ v cole, zkoumali jsme pestru zbarvení gumových medvídků nebo peprinu likéru spektrofotometrem, a proto hrozilo, že někteří studenti nedodrží

pravidlo o zákazu konzumace všecherých používaných látek a odplazí se na oběd po čtyřech. Určité obavy, které mě tizily zpočátku, kdy jsem ani netušil, kde najdu kádinku, pipetu či odpadkový koš, se rychle rozplynuly a brzy jsem pozoroval značné pokroky v mé počinání. Navzdory šestihodinovému záprahu zůstala nálada po celou dobu velmi příjemná a každý si aspoň na chvíli vyzkoušel práci se vsemi moderními přístroji, ať už se jedná o míchátko, mikropipetu nebo složitější techniku za desetišicí korun.

Závěrem bych poděkoval univerzitnímu týmu za ochotu a trpělivost, kterou musel vynaložit. Věřím, že se toto dopoledne stalo příjemem pro všechny zúčastněné a jenom prohloubilo jejich zájem o tak nádhernou vědu, jakou chemie bezesporu je.

Jan Ostrejš, trojnásobný mistr ČR

Petrá Fuksová

Ve dnech 21.–22. června se v Praze konalo mistrovství České republiky juniorů, juniorek, dorostenec a dorostenek na dráze. Z šestnácti nominovaných dorostenec postupovalo z rozbehů do finále osm. Jan Ostrejš díky tvrdé přípravě pod vedením trenérky Vlasty Holubové získal na dráze 800 m již třetí titul mistra České republiky, a to s osobním rekordem 1:54,56 s.

Říká, že k titulu mu velmi pomohla podpora rodičů, trenérky a samozřejmě i ostatních běžců, kteří s Honzou trénují, a v neposlední řadě i nový stadion v Novém Městě na Moravě. „Konečně mohu trénovat tak, jak by se opravdu mělo,“ říká. Tato

věta možná slibuje další úspěchy a stále lepší časy. Držíme tedy palce, gratulujeme a přejeme i nadále spoustu úspěchů.

V letním biatlonu vedou naši studenti

Petrá Fuksová

Příkladem studenta, který si v létě nemůže dovolit vyhýbat se povinnostem, je Michal Žák. Jeho trenér Jiří Žák (shoda jmen je pouze náhodná) ho nenechal v letní přípravě téměř oddechnout. Vidí v něm snad talentovaného biatlonistu, který má na to být lepší? Být nejlepší? Ano, vidí (a vidí správně).

Michal Žák si díky letní přípravě a své pevné vůli vyběhal vedoucí pozici v dorostenec tabulce letního biatlonu. Vyhrál prakticky všecké běhy do vrchu. „Mým nejlepším zážitkem bylo asi Rakousko, závod Gran Prix v běhu do vrchu. Konal se v Ebensee a atmosféra byla nezapomenutelná,“ odpověděl Michal na otázku, jaký byl jeho největší zážitek z prázdnin. Z Rakouska Michal samozřejmě

neodjel s prázdnou, může se pochlubit prvním místem. A kde ještě Michal zazářil? V Běhu na Hvězdu, na Lysou horu, na Koubovou, v závodě Sázava – Lázek, a všechno první místa. Jen tak dál, Michale.

Na prvním místě v dorostenec tabulkách letního biatlonu je také studentka Hana Ambrožová. A čím si ona zasloužila tu pozici? Na letošním Českém poháru v letním biatlonu získala čtyřikrát první místo a dvakrát druhé místo. Účastnila se také mistrovství České republiky na kolečkových lyžích, kde skončila na druhém a čtvrtém místě.

Myslím, že o této dvou biatlonistech nečtete poprvé a určitě ne naposled. Snad můžu tvrdit za nás všechny, že držíme palce.

Mistrovství světa v biatlonu v Novém Městě na Moravě

V sobotu 6. září se v Praze na kongresu Mezinárodní biatlonové unie rozhodlo, že v roce 2013 bude uspořádáno mistrovství světa v biatlonu v Novém Městě na Moravě.

O tom, že studenti ve sportovních třídách zaměřených na lyžování, zvláště pak právě na biatlon, trénují v opravdu výborných podmírkách, svědčí

tato zpráva zveřejněná 19. září 2008 v Novoměstsku, zpravodají Nového Města na Moravě:

„Česká republika bude hostitem světového šampionátu biatlonistů poprvé v historii. Češi v hlasování porazili norské Oslo a finské Kontiolahti. Nové Město získalo v hlasování padesáti delegátů 36 hlasů a zcela jasně ovládlo volbu pro rok 2013.“

Kočka s kočkou

Pokračování ze strany 1

Vyhlašuje tři kategorie, ve kterých se soutěžilo – novinový článek, báseň a povídka. Všechny tyto kategorie měly ovšem stejně téma: Láska není jen slovo.

Jako první je na seznamu vyhlášení oceněných v kategorii novinový článek. Napětí v sále se dá krájet. Celým prostorem zní jména soutěžících, kteří skončili na 4. místě.

„Na třetím místě,“ začala paní Popovičová svým zpěvným hlasem „se umístila práce s názvem *Kupte si sny*, kterou napsala studentka z Gymnázia v Novém Městě na Moravě Barbora Košábková.“ Sálem se rozezní potlesk, který doprovází Báru na pódium, kde ji očekává její plně zasloužené ocenění – dřevěná kočka, která jí bude už naporád připomínat její životní úspěch. Ještě gratulace od pana Venclíka, společné foto, pář slov

na poděkování a slavnostní chvíle je dovršena.

Poté následuje vyhlášení i ostatních kategorií. Všechny vítězné práce dostane do rukou jeden ze zúčastněných herců (Kačer, Sobová, Pavlata) k přečtení. I díky tomuto zkušenostmi nabýtém výkonu je nám představena nová začínající generace spisovatelů, básníků a žurnalistů.

Nesmí ovšem chybět ani nějaké to rozptýlení. Po vyhlášení vítězů a představení vítězných prací se rozezní klidné zvuky kytary a na pódiu vystoupí skladatel a zpěvák Brézik, jehož písničky nám sice nejsou moc známé, ale i přesto nám určitě mají hodně co říct. Čas je bohužel neúprosný a ani v tomto případě to není jinak. Těsně před třináctou hodinou se s námi Běla Popovičová loučí a zve nás na malé občerstvení, připravené žáky obchodní akademie ve foyer.

Do Konga i do Zdislav

Adam Vágner, Zuzana Petřů

Sbírka pro našeho adoptivního syna Christiana Mbambího v rámci projektu Adopce na dálku, která proběhla koncem ledna, byla úspěšná a studenti byli štědrí. Celkově se vybralo 10 192 Kč. Na pomoc mladému Konžanovi, který se chce jednou stát lékařem, bylo nutné vybrat sedm tisíc korun.

Peníze přesahující tuto částku

byly z rozhodnutí studentského parlamentu darovány novoměstskému centru Zdislava, které se věnuje péči o občany se zdravotním postižením a snaží se je naučit samostatnosti a rozvíjet jejich komunikační schopnosti. Vedení Centra Zdislava studentům děkuje a vzkazuje, že studenti mají dveře otevřené, ať chtějí Centrum navštívit či využít pro praxi.

(zkráceno)

Michal Jurman: Nocivír

Absolvent Gymnázia Vincence Makovského vydává svou první básnickou sbírku

Hroby

plakala slova
jak na šnůrce
mě oči,
z mých očí
plakala slova
co nevyřčená žila
a kdyby životem nebyla
bylo by lépe
jenže byla
k večeru venku
napadnul sníh
a tvář se
suverénně
přes noc samota
a co bude dál?

Zima

sádrové odlitky vln
jak chrámoví kostela
nahoru a dolů
slunce se pořád hybě
kreslíme mu do tváře
úsměvy a dotyky
nemocné udýchaným sklem
a včerejší slovo
dnes kulhá
v slabikách
nahoru a dolů
sádrové vlnobití
dává zpět nebezpečné kraťasy
boduje ve fifteech

Stromorádí

syt
barokem
okolní krajiny
v milost
mlhavým podzemím
vyučen
řadí se smutek
před tichou skutečnost
ve výstavní síni
den za dnem
stromorádí
se starcem rádí
s dítětem pobrekává.

VINCENT

Speciální číslo IV. ročník 2008

Šéfredaktor: Petra Fuksová

Redakte: Adam Vágner

Veronika Nováková

Markéta Cikrytová

Barbora Kubická

Terezie Strnadová

Petra Nováková

Tereza Sokoličková

Kristýna Badalíková

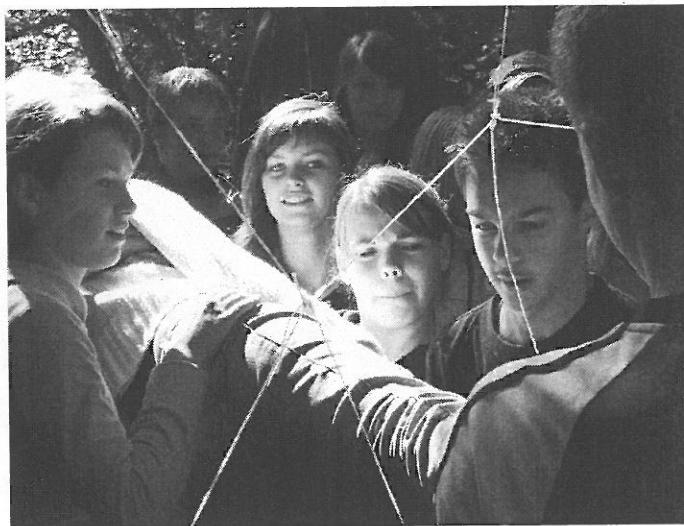
Hana Wurzelová

Korektura: Mgr. Eva Řádková

Sazba: Radim Štroblo

Ladění duši i těla

Ivana Friebová

Zdá se mi to jako včera, co jsem šlapala s batohem na zádech směr Zubří. V těsném závěsu za mnou i přede mnou moji spolužáci. Ovšem ve skutečnosti je to rádka dnů, které stále přibývají. Ale ať je to, jak dlouho chce, celá 1. B na harmonizační dny určitě nezapomene.

Dovolte mi tedy vrátit se na úplný začátek.

Po tom, co jsme došli do Zubří bez větší újmy na zdraví, zabydleli jsem se v chatkách a seznamili se s naším outdoorovým vedoucím „zářivým Zdendou“.

On si zasluhuje obrovskou pochvalu, neboť nás naučil znát všechny spolužáky jménem, dokonce i s přívlastkem. Pro příklad třeba: „malá Mája, pěkná Pája, milá Mája, pilná Pája“. Celý den jsme se samozřejmě nenudili. Stále bylo co dělat. Různé hry na upevnění důvěry mezi námi. No, a troufnu si

tvrdit, že se to i povedlo. Každý pochopil, že táhnout za jeden provaz bude to nejlepší, jak společně dojít až do konce. Stále živě vidím, jak každý věděl, že ho nenecháte spadnout a chytнетe ho. Důvěral vám a toho by si asi každý měl vězit.

Navádět slepé ovečky do ohrádky, běhat v noci do lesa a zapamatovat si text, přeskakovat a podbíhat lano, prolézat pavučinou, stavět komín z kostek a zpívat si, zkrátka dělat vše pro dobrou náladu a ucelení třídy. Ještě teď se smějeme, až se za bříško popadáme, když vidíme ty výrazy na fotkách. Připomínají dobré strávené chvíle. Myslím, že celá třída by si to klidně zapakovala. Každý si z toho odnesl své. A někdo dokonce i rýmu a kašel. Společně ještě musíme projít celé čtyři roky na téhle škole, tak doufám, že nám to vydrží. Vždyť jsme 1.B a to potěší!

(zkráceno)